

WK-Quiz 2006

Dit jaar vindt opnieuw het wereldkampioenschap voetbal plaats. Daarom willen ook wij een balletje opgooien. In de sfeer van het voetbal mag u namelijk meedoen aan een kampioenschap Bijbelkennis. Rolt u dus maar met uw bal-pen door dit tekst-gazon en onderstreept u daarbij alle gezegden, spreuken, aforismen en uitdrukkingen die afkomstig zijn uit de Bijbel. Uiteraard mag u daarbij aangemoedigd worden door uw thuis-supporters en hebt u het recht om na vijfenveertig minuten een kwartier te pauzeren. Als u maar het doel voor ogen houdt en bedenkt dat de bal rond is. We wensen u een frisse start bij het spel – en vergeet u daarbij natuurlijk niet de uitdrukking: 'Voetbal is een spel van fouten, wie er de minste maakt, wint.'

Nederlands elftal stelt orde op zaken

Tijdens een bestuursvergadering van het Nederlands elftal gaat het er behoorlijk ruig aan toe. Wegens de slechte scores van het Nederlands elftal wil de meerderheid van het bestuur dat de bondscoach de woestijn in wordt gestuurd. Dat uitgerekend hij tot zondebok gemaakt wordt, treft hem zo erg dat hij als een zoutpilaar verstijft. Hij herstelt zich echter snel en is bereid defensief te luisteren naar de kritiek. Nadat hij alle verwijten heeft gehoord, gaat hij in de tegenaanval. Hij kan niet op alles wat hem voor de voeten wordt geworpen 'ja' en 'amen' zeggen. Een groot deel van het elftal is volgens hem meer gericht op nevenzaken dan op de training van het spel. En bij deze dans om het gegoten kalf rijzen ook hem als bondscoach de haren te berge.

Het bestuur is echter van mening dat deze argumenten geen geldigheid bezitten. 'Hij wil zijn handen alleen maar in onschuld wassen,' is hun tegenargument. Hij zou zijn hart en nieren eens moeten doorgronden, dan zou al vlug duidelijk worden dat er alle aanleiding is om in zak en as boete te doen. Het is toch uiteindelijk zijn taak zich te bekommeren om iedere speler! Hij dient hen te behandelen als zijn eigen oogappel.

De aangeklaagde ziet nu duidelijk in dat toegeeflijkheid tegenover het bestuur zich snel tot een tweesnijdend zwaard kan ontwikkelen, en zich ten slotte tegen hemzelf kan richten. Hij verzekert de bestuursleden dat hij onmiddellijk een nieuwe poging zal ondernemen om het elftal weer ambitie te geven. Als bondscoach wil hij onder geen beding een steen des aanstoots worden. Het bestuur is bereid in trouw en geloof hiermee in te stemmen.

De volgende dag ontstaat er een gesprek tussen de spelers en de bondscoach: 'Ik ben het beu om te prediken voor dovemans oren!' zegt hij. 'Ik kan het je schriftelijk ver-

zegeld garanderen dat we in deze sleur steeds meer bergafwaarts zullen gaan. Als nu niet eindelijk ieder van jullie hemel en aarde in beweging brengt en het beste van het beste geeft, heb ik geen andere keus dan het kaf van het koren te scheiden. En de voortdurende negatievelingen onder jullie zeg ik het duidelijk in het gezicht: Wie wind zaait, zal storm oogsten!'

Veel van de spelers nemen deze boodschap ter harte. Anderen echter lachen in hun vuistje. Hen kan niemand meer bereiken, want ze plaatsen hun kandelaar onder het bed en zeggen tegen zichzelf: 'Niemand kan twee heren dienen.'

Bij de volgende spelronde wordt duidelijk dat het elftal de tekenen van de tijd heeft erkend. Geen enkele speler kan deze keer het verwijt worden gemaakt dat hij zijn talenten heeft begraven. En ook de fans dragen door een luid gejuich en gejubel hun penningske bij aan de overwinning. Na dit spel is iedereen weer één van hart en ziel. De spelers hebben het goed laten zien dat de bondscoach hen met mensen- en engelenklanken had overgehaald.

Ook de heren van het bestuur staan versteld. Ze erkennen: 'Niet het falen van de bondscoach was de wortel van alle kwaad, maar de slechte toestand van de ploeg.' Daarom hebben ze zich voorgenomen om voortaan hun tong iets meer in toom te houden. Helemaal zonder schuld waren ook zij namelijk niet. En daarom hadden ze ook geen recht om de eerste steen naar een ander te werpen. ■